

بسم الله الرحمن الرحيم

حق شریک

متن:

وَأَمَّا حَقُّ الشَّرِيكِ فَإِنْ غَابَ كَفَيْتَهُ وَإِنْ حَضَرَ سَاوَيْتَهُ وَلَا تَعَزِّمْ عَلَى حُكْمِكَ دُونَ حُكْمِهِ وَلَا تَعْمَلْ بِرَأْيِكَ دُونَ مُنَازَرَتِهِ وَتَحْفَظْ عَلَيْهِ مَالَهُ وَتَنْفِي عَنْهُ خِيَانَتَهُ فِيمَا عَزَّ أَوْ هَانَ فَإِنَّهُ بَلَّغَنَا أَنَّ يَدَ اللَّهِ عَلَى الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَتَخَاوَنَا وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

ترجمه:

حق شریک، آن است که در نبودش کار او را انجام دهی، و در بودش، در همه چیز با او با برابری رفتار کنی، و بر کاری تصمیم نگیری مگر تصمیم او را هم داشته باشی و بدون هم اندیشی با او به نظر خود عمل نکنی، و مال او را برایش حفظ کنی، و از خیانت به مال او چه کم و چه بسیار جلوگیری کنی، زیرا در حدیث به ما رسیده است که: دست خدا بالای سر دو شریک است تا وقتی که به یکدیگر خیانت نکنند جز به کمک خدا کسی را بر کاری توانایی نیست.

ثواب های مربوط به حق شریک

تمرین: با توجه به روایات زیر اعمالی که برای حق شریک ثواب ذکر شده به همراه میزان ثواب آن را یادداشت و ارسال نمایید.

شماره	متن روایت	ترجمه روایت	منبع
۱	قام زين العابدين عليه السلام: يَدَ اللَّهِ عَلَى الشَّرِيكَيْنِ مَا لَمْ يَتَخَاوَنَا	امام سجاد عليه السلام فرمودند: دست خداوند بالای سر دو شریک است تا زمانی که به یکدیگر خیانت نکنند.	تحف العقول، النص، ص: ۲۶۷

<p>غور الحکم: ۳۳۱۴ عیون الحکم والمواعظ: ۱۲۵ ۲۸۴۱</p>	<p>امام علی علیه السلام فرمودند: برترین مردانگی، شریک کردن برادران در اموال، و برابری با آنان در احوال است.</p>	<p>قال علی علیه السلام: أَفْضَلُ الْمُرُوءَةِ مُؤَاسَاةُ الْإِخْوَانِ بِالْأَمْوَالِ، وَمُسَاوَاتُهُمْ فِي الْأَحْوَالِ.</p>	<p>۲</p>
<p>بحار الأنوار: ۳۲۳ / ۷۸ ۲۳</p>	<p>امام کاظم علیه السلام فرمودند: گناهان از سه حال خارج نیستند: یا از جانب خدایند- که البته چنین نیست- در این صورت پروردگار را نشاید که بنده را برای آنچه مرتکب نشده عذاب کند. یا از جانب خدا و بنده، هر دو، است- که البته چنین هم نیست- در این صورت سزاوار نیست که شریک نیرومند به شریک ناتوان ستم روا دارد. یا این که از جانب بنده است- که همین طور هم هست- در این صورت اگر خداوند او را ببخشد از روی بزرگواری و بخشندگی چنین کرده است و اگر کیفرش دهد به سبب گناه و بزهکاری خود او کیفر داده است.</p>	<p>قال الإمامُ الكاظمُ عليه السلام: إِنَّ السَّيِّئَاتِ لَا تَخْلُو مِنْ إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ اللَّهِ- وَلَيْسَتْ مِنْهُ- فَلَا يَنْبَغِي لِلرَّبِّ أَنْ يُعَذِّبَ الْعَبْدَ عَلَى مَا لَا يَزْتَكِبُ، وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ مِنْهُ وَمِنَ الْعَبْدِ- وَلَيْسَتْ كَذَلِكَ- فَلَا يَنْبَغِي لِلشَّرِيكِ الْقَوِيِّ أَنْ يظْلِمَ الشَّرِيكَ الضَّعِيفَ، وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ الْعَبْدِ- وَهِيَ مِنْهُ- فَإِنْ عَفَا فَبِكْرَمِهِ وَجُودِهِ، وَإِنْ عَاقَبَ فَبِذَنْبِ الْعَبْدِ وَجَرِيرَتِهِ</p>	<p>۳</p>